На сайті Фонду соціального страхування України наведено роз'яснення від 01.03.2018 щодо права комісії із соціального страхування на підприємстві призначити допомогу на підставі листка непрацездатності, в якому не вказаний ані діагноз, ані шифр діагнозу.
Відповідно до частини 3 статті 30 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» № 1105-XIV від 23.09.1999 зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 1105), рішення про призначення матеріального забезпечення та надання соціальних послуг приймається комісією (уповноваженим) із соціального страхування (далі – комісія), що створюється (обирається) на підприємстві, в установі, організації, яка виконує свої функції відповідно до Положення про комісію (уповноваженого) із соціального страхування, затвердженого постановою правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності від 23.06.2008 № 25, із змінами і доповненнями, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.07.2008 за № 636/15327 (далі – Положення № 25).
Частиною 1 статті 31 Закону № 1105 визначено, що підставою для призначення допомоги є виданий у встановленому порядку листок непрацездатності (далі – ЛН).
Порядок видачі та заповнення листка непрацездатності регламентується Інструкцією про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13.11.2001 № 455, із змінами та доповненнями (далі – Інструкція № 455) та Інструкцією, затвердженою наказами Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства праці та соціальної політики України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві від 03.11.2004 № 532/274/136-ос/1406 (далі – Інструкція № 532).
Пунктом 3.2 Інструкції № 532 визначено, що у графі «Діагноз первинний» лікар указує первинний діагноз у перший день видачі ЛН. У графі «Діагноз заключний» лікар указує остаточний діагноз, а в графі «шифр МКХ-10» – шифр діагнозу відповідно до Міжнародної статистичної класифікації хвороб та споріднених проблем охорони здоров'я десятого перегляду, прийнятої 43 Всесвітньою асамблеєю охорони здоров'я 01 січня 1993 року (далі – МКХ-10). Діагноз первинний, діагноз заключний та шифр МКХ-10 зазначаються виключно за письмовою згодою хворого. В іншому випадку первинний та заключний діагнози та шифр МКХ-10 не вказуються.
Статтею 23 Закону № 1105 визначені підстави для відмови в наданні допомоги по тимчасовій непрацездатності:
1) у разі одержання застрахованою особою травм або її захворювання при вчиненні нею злочину;
2) у разі навмисного заподіяння шкоди своєму здоров'ю з метою ухилення від роботи чи інших обов'язків або симуляції хвороби;
3) за час перебування під арештом і за час проведення судово-медичної експертизи;
4) за час примусового лікування, призначеного за постановою суду;
5) у разі тимчасової непрацездатності у зв'язку із захворюванням або травмою, що сталися внаслідок алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння або дій, пов'язаних з таким сп'янінням;
6) за період перебування застрахованої особи у відпустці без збереження заробітної плати, творчій відпустці, додатковій відпустці у зв'язку з навчанням.

Враховуючи викладене, комісія із соціального страхування має право призначати допомогу на загальних підставах у випадках відсутності вказання діагнозу та за відсутності підстав, зазначених у статті 23 Закону № 1105.

Фонд соціального страхування України